

Erklæring om ansvarligt fiskeri i Island

Om erklæringen

Erklæringen er fremsat af flere ansvarlige parter inden for islandsk fiskerierhverv, Fiskeriministeren, Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og Fiskeriets brancheforening. Erklæringen er et led i informationsformidlingen om islandsk fiskerierhverv, om tiltag for at sikre et ansvarligt fiskeri og om en behørig håndtering af de marine økosystemer omkring Island.

Erklæringen retter sig til alle, der måtte interessere sig for fiskebestandenes tilstand og ansvarligt fiskeri, især de mange som køber og forbruger islandske fiskeprodukter.

1 Islandsk fiskeri er ansvarligt fiskeri

Fiskerierhvervet er en af grundpillerne i islandsk økonomi. Ansvarligt fiskeri i islandske havområder er en forudsætning for, at islandsk fiskeri fortsat kan spille en vigtig rolle i islandsk økonomi som en af grundstenene i islandsk eksport.

I Island er der udviklet et fiskeriforvaltningssystem for at sikre ansvarligt fiskeri, med fokus på bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene og forsvarlig håndtering af de marine økosystemer. Islandsk fiskeriforvaltningen bygger først og fremmest på omfattende forskning af fiskebestandene og de marine økosystemer, beslutninger om håndtering af fiskeriet og tilladt fangst baseret på videnskabelige anbefalinger, samt effektiv overvågning af og kontrol med fiskeriet og den samlede fangst.

Disse grundpiller i islandsk fiskeriforvaltning skal sikre ansvarligt fiskeri og bæredygtighed, når det gælder havets naturressourcer.

2 Fiskekvoter er fiskeriforvaltningens hjørnesten

Fiskekvoter udgør hjørnестenen i den islandske fiskeriforvaltning. Kvoterne sætter grænser for den totale fangst og forhindrer at fangsten af de enkelte fiskebestande overskrider de grænser, som myndighederne fastsætter til enhver tid.

Fiskekvotesystemet indebærer at fangsten fordeles på de enkelte fiskefartøjer. Hvert fartøj tildeles en bestemt del af den totale tilladte fangst (TAC) af de pågældende arter. Derfor bestemmes fartøjernes årlige fiskekvoter af den totale tilladte fangst (TAC) af de pågældende fiskearter samt fartøjets andel i den totale fangst.

Den tildelte fangstkvote kan deles eller videregives til andre fartøjer, med visse begrænsninger.

3 Vurdering af bestandene og anbefalinger vedrørende fangst i pagt med internationale krav

Vurdering af bestandene og videnskabelige anbefalinger for fiskeriet danner grundlaget for myndighedernes fastsættelse af de årlige fiskekvoter.

I Island er det Havforskningsinstituttet, der varetager forskningen af de kommercielle bestande i havet og rådgiver myndighederne angående fiskeriet. Havforskningsinstituttet er en uafhængig institution under Fiskeriministeriet og landets førende forskningsinstans inden for hav- og fiskeriforskning.

Vurderinger af fiskebestandene bygger på systematisk forskning af fiskebestandenes og de marine økosystemers størrelse og produktivitet. Et aktivt samarbejde med internationale forskningsinstanser sikrer, at der lægges vægt på internationalt anerkendte

forskningsmetoder, som fører til de bedste tilgængelige informationer om tilstanden i fiskebestandene omkring Island til enhver tid.

Inden Havforskningsinstituttet udsteder anbefalinger vedrørende fiskekvoterne, er instituttets vurdering af de førende fiskebestandes størrelse og tilstand allerede blevet forelagt og evalueret af relevante komitéer i Det Internationale Havråds (ICES) regi. Derudover er der samarbejde med andre multinationale organisationer, herunder NEAFC (Den Nordøstatlantiske Fiskerikommission) og NAFO (Nordvestatlantens fiskerorganisation) vedrørende de fiskebestande, som findes i Islands eksklusive økonomiske zone (EEZ). Samarbejdet med de internationale fagorganisationer sikrer, at Havforskningsinstituttet opfylder internationale krav i sit virke.

4 Videnskabeligt begrundet fastsættelse af årlige fiskekvoter (TAC)

Fiskeriministeren fastsætter de årlige fiskekvoter for de fiskearter, der er omfattet af kvotesystemet. Videnskabelig vurdering af fiskebestandens tilstand og økosystemernes forfatning danner hovedgrundlaget for fastsættelsen af de årlige fiskekvoter.

En ansvarlig fiskeriforvaltning forudsætter, at der er en overensstemmelse mellem de videnskabelige anbefalinger vedrørende fangsten og de fiskekvoter, som myndighederne fastsætter. Myndighedernes fastsættelse af den maksimale fangst er baseret på sociale og økonomiske faktorer, samtidigt med at fornyelsen af fiskebestandene på lang sigt altid bliver holdt for øje. De islandske myndigheder har implementeret en langsigtet udnyttelsesstrategi med henblik på at sikre bæredygtigt fiskeri.

5 Effektiv overvågning og kontrol med fangsten

Effektiv kontrol er en uadskillelig del af en ansvarlig fiskeriforvaltning og sikrer, at fangsten i Island harmonerer med de fiskekvoter, der fastsættes hvert fiskeår.

Fiskeridirektoratet har ansvaret for at gennemføre love og bestemmelser vedrørende fiskeriforvaltningen i Island og for overvågning og kontrol med fiskeriet såvel som bearbejdningen af fisken. Direktoratet er en offentlig institution under Fiskeriministeriet. Alt kommercielt fiskeri hører under Fiskeridirektoratet.

Al fangst, som landes, skal vejes af godkendte havneinspektører. Når fangsten er blevet vejet af de pågældende havnemyndigheder, registreres den i Fiskeridirektoratets centrale database, hvilket giver et stabilt overblik over hvor meget de enkelte fiskefartøjer har brugt af deres kvoter. Fiskeridirektoratets inspektører overvåger, at vejningen gennemføres korrekt, og at fangsten registreres på behørig vis. Data om de enkelte fartøjers tilladte fangst og deres brug af kvoterne bliver jævnligt ført ajour og gjort offentligt tilgængelige på direktoratets website, i overensstemmelse med loven om gennemsigtighed.

Fiskeredskaberne er underkastet effektiv kontrol. Det samme gælder fangstens sammensætning og behandling af denne om bord på fiskefartøjet. Inspektørerne har adgang til fangstlogbøger, som viser tid og sted for fiskeriet, hvilke fiskeredskaber der blev brugt og fangstens omfang. Hvis det af kontrollen fremgår, at der er tale om mange små eller unge fisk i fangsten, lukker Havforskningsinstituttet de pågældende havområder tidsbegrænset med umiddelbar virkning.

Den islandske kystbevogtning, som hører under Justitsministeriet, kontrollerer såvel fartøjernes fiskeri i de islandske farvande som de lukkede havområder. Derudover inspicerer

de fiskeredskaberne, for eksempel nettenes maskestørrelse.

6 Fangstinformationens pålidelighed sikres

Fiskeri- og fangstovervågningens effektivitet afspejles blandt andet i den kongruens der er mellem de fastsatte kvoter og hvad der reelt fanges hvert år.

Enhver som køber og/eller sælger fangst er forpligtet til at aflægge rapporter til Fiskeridirektoratet, som omfatter informationer om køb, salg og anden omplacering af fiskefangsten. Hvis der i Fiskeridirektoratets database viser sig at være en uoverensstemmelse mellem rapporterne og de data der kommer fra vejning i havnene, tages de nødvendige forholdsregler. Dermed sikres en uafhængig kontrol af korrektheden i informationerne om den landede fangst.

Erfaringer viser, at der er god overensstemmelse mellem fangstinformationen fra Fiskeridirektoratet og de data om den samlede fiskeeksport, som registreres andre steder. Dette vidner om pålideligheden af fangstoplysningerne.

7 Overtrædelser af fiskeriforvaltningens love straffes hårdt

Overtrædelser af fiskeriforvaltningens love og bestemmelser fører til bøder eller fratagelse af fiskeritilladelsen, uanset om der er tale om forsætlige handlinger eller uagtsomhed. Større eller gentagne forsætlige overtrædelser kan medføre op til seks års fængselsstraf.

Hvis et fartøjs fangst overskrider fartøjets tilladte kvote af bestemte arter, skal ejeren skaffe sig ekstrakvote for fangst af de pågældende arter. Sker dette ikke inden for en vis tidsramme, bliver fiskeritilladelsen inddraget og en bøde udstedt for den ulovlige fangst.

8 Omfattende forskning om fiskeriets påvirkning af de marine økosystemer

Omfattende viden om havet omkring Island og de marine økosystemer danner grundlaget

for beslutninger om bæredygtigt fiskeri såvel som udnyttelsen af havets ressourcer.

Havforskningsinstituttet udfører vidtspændende og omfattende forskning af de kommercielle fiskebestandes tilstand og produktivitet, samt langsigtet forskning af havmiljøet og de marine økosystemer omkring Island. Forskningsresultaterne danner grundlag for anbefalinger for bæredygtige fangstkvoter af fiskebestandene. Derudover undersøger instituttet fiskeredskaber og deres påvirkning på økosystemerne, herunder bundtrawl, line, net og flydetrawl, samt redskabernes selektivitet. Forskning om fiskeredskabernes påvirkning skal blandt andet, så vidt muligt, minimere deres påvirkning af havets økosystemer.

9 Særlige tiltag for at beskytte små fisk og økosystemerne

Adskillige særlige foranstaltninger er taget i brug for at værne om små fisk og sårbare habitater, så som regulering af hvilke typer fiskeredskaber der tillades i de forskellige områder samt lukning af havområder. Disse foranstaltninger omfatter regler om minimal maskestørrelse og brug af sorteringsriste som skiller de små fisk fra.

Hvis kontrollen afslører at andelen af små fisk i fangsten eller bifangsten overskrider de foreskrevne grænser, kan Havforskningsinstituttet lukke vedkommende havområde i en kortere tidsperiode. Den slags fangstforbud træder i kraft i løbet af få timer. Hvis omfanget af små fisk eller bifangst gentagne gange overskrider de foreskrevne grænser, lukkes det pågældende havområde i en længere periode.

Flere lukninger af havområder gælder i længere perioder, hvor Fiskeriministeriet træffer beslutningen om de længerevarende lukninger. Lukningerne kan enten gælde specielle fiskeredskaber, fiskefartøjernes størrelse eller alt fiskeri i en bestemt periode. Midlertidige lukninger af havområder foretages hvert år for at beskytte torskens og andre dybhavsarters gydeområder. Derudover

er der i nogle havområder totalt forbud mod brug af bundtrawl, for eksempel hvor der er koralrev, eller hvor andre sårbare forhold gør sig gældende.

10 Klare regler om discard og håndtering af bifangst

Al fangst som havner i fiskefartøjernes fiskeredskaber skal samles og landes. Udsmidning af fangst i havet er forbudt og medfører straf ifølge loven.

Hvis fangsten af nogle arter overskrider fartøjets fisketilladelse, har ejeren - inden for en vis tidsfrist efter fangsten er landet - mulighed for at ansøge om en ekstra kvote. Fartøjerne har ret til at lande en lille andel af fangsten, som regel bifangsten, uden brug af kvote. Da sælges fangsten på en auktion og indtægterne går til en særlig havforskningsfond.

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet varetager forskningen og anslår omfanget af den udsmidte fangst. Resultaterne herfra tyder på, at discard i den islandske fiskeflåde er ubetydelig.

11 Fortsatte forbedringer

Islandsk fiskeriforvaltning har en lang historie bag sig og fiskeriforvaltningssystemet har været under udvikling i flere årtier, hvor man har sat fokus på, at fiskeriet både skal være økonomisk og bæredygtigt, når det gælder udnyttelse og fornyelse af naturens ressourcer.

Inden for de seneste år er der lagt stigende vægt på økosystemerne i den islandske fiskeriforvaltning. Der lægges øget vægt på forskning og udvikling af metoder på dette område, og på fiskerianbefalinger, som tager højde for forskellige indbyrdes afhængige faktorer i økosystemerne, såsom arternes samspil, miljøforandringer og arternes samlede påvirkning på økosystemerne. Desuden sættes fokus på at styrke forskning om fiskeredskabernes påvirkning af økosystemerne, især på havbunden og de arter, som lever på havbunden.

Islandsk fiskerierhverv og myndighederne vil fortsat satse på at fremme ansvarlig fiskeriforvaltning og modarbejde ulovligt fiskeri i international sammenhæng.

Island agter at være på forkant med udviklingen, når det gælder ansvarlig håndtering af havets naturressourcer. Derfor er fiskeriforvaltningen i Island under stadig udvikling, hvor det videnskabelige grundlag og videnskabelige tiltag tages i brug for at styrke informationsformidlingen om islandsk fiskeri.

Reykjavik, den 7. august 2007

Erklæringens parter garanterer at de oplysninger, som fremføres her, giver et korrekt billede af fiskeriforvaltningen i Island med særlig vægt på konkrete tiltag for at sikre bæredygtig udnyttelse af de vedvarende naturressourcer i havet omkring Island.

Fiskeriminister
Einar K. Guðfinnsson (sign)

På vegne af Havforskningsinstituttet
Jóhann Sigurjónsson (sign)

På vegne af Fiskeridirektoratet
Þórður Ásgeirsson (sign)

På vegne af Islandsk Fiskerisammenslutning
Pétur Bjarnason (sign)

Yderligere oplysninger om islandsk fiskeri og fiskeriforvaltning findes på www.fisheries.is, www.hafro.is og www.fiskistofa.is